

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ СПРАВЛЯННЯ РЕНТНИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ

Покатаєва О.В., д.е.н., доцент

Класичний приватний університет

У статті досліджено порядок справляння рентних платежів в Україні за нормами чинного податкового законодавства. Встановлено ряд недоліків у механізмі обчислення рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку через територією України та запропоновано внесення змін до Податкового кодексу України шляхом диференціації ставок податків та наданням податкових пільг окремим суб'єктам господарювання. Встановлено необхідність створення більш сприятливого податкового клімату для видобутку нафти, газу та газового конденсату на глибоких родовищах, які переважають на території України.

Ключові слова: рентні платежі, рентна плата, об'єкт оподаткування, ставка рентної плати, платники рентної плати.

Покатаєва О.В. УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ МЕХАНИЗМА ВЗИМАНИЯ РЕНТНЫХ ПЛАТЕЖЕЙ В УКРАИНЕ / Классический приватный университет, Украина

В статье исследованы порядок взимания рентных платежей в Украине согласно нормам действующего налогового законодательства. Выявлены недостатки в механизме расчёта рентной платы за транспортировку нефти и нефтепродуктов по магистральным нефтепроводам и нефтепродуктопроводам, транзитную транспортировку трубопроводами природного газа и аммиака через территорию Украины и предложено внесение изменений в Налоговый кодекс Украины путем дифференциации ставок налогов и предоставления налоговых льгот отдельным субъектам хозяйствования. Выявлена необходимость создания более благоприятного налогового климата для добычи нефти, газа и газового конденсата на глубоких месторождениях, которые преобладают на территории Украины.

Ключевые слова: рентные платежи, рентная плата, объект налогообложения, ставка рентной платы, плательщики рентной платы.

Pokatayeva O.V. IMPROVE THE MECHANISM FOR COLLECTING RENT IN UKRAINE / Classical private university, Ukraine

The paper investigated the procedure for collecting rent payments in according to the norms of current tax legislation. Established a number of shortcomings in the mechanism of calculating royalties for oil and petroleum oil pipelines and oil product pipeline, transit pipelines of natural gas and ammonia through Ukraine and proposed amendments to the Tax Code of Ukraine by differentiating the tax rates and tax privileges to certain entities. Necessitates a more favorable tax climate for oil, gas and gas condensate fields in depth, which prevail in Ukraine.

Key words: rent payments, rent, object of taxation, royalties, rent payers.

Під поняття рентних платежів підпадають платежі, що сплачуються за встановленими тарифами, з постачання суб'єктами підприємницької діяльності електричної енергії, та природного газу. На сьогодні нормами Податкового кодексу України передбачено справляння рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку через територією України (підпункт 9.1.7, пункту 9.1, статті 9 [1]) та рентної плати за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні (підпункт 9.1.8, пункту 9.1, статті 9 [1]). Стосовно першого платежу, платники поділені на дві категорії: суб'єкти господарювання, що експлуатують об'єкти магістральних трубопроводів та надають чи організують послуги з транспортування вантажу трубопроводами України та ті, що здійснюють транзит природного газу на територією України та є уповноваженими Кабінетом Міністрів України (стаття 251 [1]).

Об'єктом оподаткування для нафти та нафтопродуктів є фактичні обсяги їх транспортування на територією України протягом податкового періоду. Для природного газу та аміаку об'єктом оподаткування є сума добутків відстаней відповідних маршрутів їх транспортування, узгоджених між платником рентної плати та замовником на відповідний податковий період, на обсяги природного газу та аміаку, транспортованих кожним маршрутом транспортування (стаття 252 [1]).

Проте чинне законодавство потребує внесення корективів. Вважаємо, що необхідно внести зміни до пункту 254.3, статті 254 Податкового кодексу України, де нормами цієї статті

передбачено порядок обчислення податкових зобов'язань з рентної плати з урахуванням корегуючого коефіцієнту, проте, який саме коефіцієнт повинен застосовуватися – незрозуміло. Вважаємо необхідно уточнити цю норму податкового законодавства в частині конкретизації розміру коефіцієнта та порядку його визначення.

Крім того, вважаємо доцільним диференціювати ставку рентної плати та запровадити пільгову ставку за транспортування трубопроводами природного газу для потреб населення. Пропонуємо встановити ставку рентної плати за транспортування природного газу для потреб вітчизняної промисловості на рівні 1,67 гривень, для потреб населення – 0,90 гривень, за транзитне транспортування іноземним споживачам – 3,0 гривні. Такий крок зменшив би податкове навантаження на кінцевого споживача, зробив би природний газ більш доступним для всіх верств населення, що дозволило б скоротити їхні борги за спожитий газ, які станом на 14 лютого 2011 року становили 4,94 млрд. грн. [2]. Водночас запровадження диференційованого підходу компенсувало втрати бюджету від запровадження пільгової ставки.

Платниками рентної плати за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні, є, за нормами статті 256 Податкового кодексу України, суб'єкти господарювання, що здійснюють видобуток (у тому числі під час геологічного вивчення) вуглеводневої сировини на підставі спеціальних дозволів на користування надрами, отриманих в установленому законодавством порядку. Об'єктом оподаткування рентною платою є саме обсяг такої сировини в податковому періоді. Натомість об'єкт оподаткування рентною платою природного газу зменшується на обсяг рециркулюючого природного газу, який визначається платником самостійно за показниками вимірювальних пристроїв, що зазначені в журналі обліку видобутих корисних копалин, відповідно до вимог ліцензійних умов, схем руху видобутої вуглеводневої сировини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва та особливостей технологічного процесу (стаття 257 [1]). Проте виникає питання, чи свідомо законодавець не виділяє в якості платників податків фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності. Вважаємо, що необхідно уточнити статус платників рентної плати в залежності від статусу особи, резидентної приналежності та наявності філіалів, структурних підрозділів та представництв.

Можна сказати, що рентні платежі за своєю формою є специфічною формою податку на одиницю продукції, які несуть однорідне економічне навантаження і є близькими до акцизу. Це суперечить економічній сутності цього платежу, метою якого є вилучення на користь держави частини надприбутку, одержаного нафтогазовидобувними підприємствами від реалізації видобутих нафти і природного газу залежно (у першу чергу) від коливання цін. Економічно необґрунтоване встановлення ставок рентної плати на нафту і природний газ призводить до збиткової діяльності нафтогазовидобувних підприємств, не дає можливості здійснювати приріст запасів та забезпечити технічне переоснащення родовищ.

Обчислюється рентна плата за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні згідно з встановленими ставками з урахуванням призначення його видобутку (як то потреби населення чи для інших споживачів), глибини родовищ та приналежності до спеціальних економічних зон. Саме такий підхід мав чисельні дискусії.

До набуття чинності Податкового кодексу України порядок справляння рентних платежів регулювався нормами Закону України «Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат», який було прийнято 5 лютого 2004 року [3]. Норми цього закону були більш сприятливими для видобутку нафти, газу та газового конденсату на глибинних родовищах, адже суб'єкти господарювання, що здійснювали діяльність щодо видобутку вищезгаданих корисних копалин на глибині понад 5000 метрів, були звільнені від сплати рентних платежів (стаття 11 [3]). Але були звільнені від оподаткування і суб'єкти підприємницької діяльності, що заліснюють видобуток у спеціальних економічних зонах, що створювало підґрунтя для тінізації нафто- та газовидобувної промисловості. Вважаємо, що запровадження окремої ставки для оподаткування цих операцій сприятиме легалізації бізнесу у сфері видобутку газу та нафти, проте вважаємо ставку в розмірі 11,85 гривень за 1000 куб. метрів газу чи нафти для оподаткування в спеціальних економічних зонах є заниженою, тому варто розглядати питання щодо її підвищення.

Може набуття чинності Податкового кодексу України надасть стабільності в системі справляння рентних платежів, оскільки, не зважаючи на існування норм Закону України “Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат”, якими затверджено економічно обгрунтовані розрахунки рентних платежів, що встановлюються в залежності від вартості видобутих корисних копалин за ставками, диференційованими залежно від гірничо-геологічних умов розробки родовищ, дія цього Закону призупинялася протягом шести років (до 1 січня 2010 року). Натомість ставки та порядок сплати рентних платежів за видобуток нафти, газу та газового конденсату встановлювалися не профільним Законом, а, щороку, Законами України „Про Державний бюджет”. В основу встановлення механізму справляння було покладено не економічне обгрунтування, а стан бюджетного дефіциту. Проте такий підхід, перш за все, гальмує розвиток галузі, оскільки не дає можливості видобувним підприємствам здійснювати необхідні інвестиції в нарощування сировинної бази та видобуток вуглеводнів.

Взагалі, вітчизняна рентна плата за видобуток нафти газу та їх конденсатів є специфічною формою податку, що справляється без урахування витрат підприємства. Тобто, не зважаючи на специфіку видобутку, рента плата в такому вигляді, за своєю сутністю, більше близька до акцизного податку. Однак такий підхід не відповідає сутності рентних платежів, яка полягає у вилученні частини надприбутку. Крім того, за принципами розрахунку та справляння рентні платежі, що встановлені, як попереднім, так і чинним вітчизняним законодавством, можна порівняти з роялті, що сплачуються нафтовими компаніями у всьому світі. Але рентний платіж в Україні виконує виключно фіскальну функцію по вилученню певних коштів у підприємств нафтогазовидобувної галузі, яка межує із обмежувальною функцією податків, тоді, як рентна плата повинна бути механізмом регулюючої функції держави та забезпечувати економічну доцільність розробки надрокористувачем родовищ незалежно від гірничо-геологічних умов.

Як вказують фахівці, рентні платежі за нафту та газ мають безпосередній вплив на подальший розвиток нафтогазової галузі. Тому підхід до обчислення рентної плати повинен бути виваженим та обгрутованим і враховувати специфіку розвитку українських нафто- та газодобувних компаній. Проте, враховуючи історичний досвід розвитку нафтовидобувної галузі, а також єдині джерела походження науково-технічного оснащення підприємств галузі, доцільно більш детально вивчити порядок справляння рентних платежів у Російській Федерації та Республіці Казахстан, та здійснити порівняння рівня податкового навантаження підприємств нафтогазовидобувного комплексу цих держав з українськими компаніями.

Податковим законодавством Республіки Казахстан передбачено відрахування за користування надрами в доход республіканського бюджету у вигляді роялті (стаття 281 [4]). Для обчислення роялті об'єктом оподаткування є обсяг видобутих корисних копалин або обсяг першого товарного продукту, отриманого з фактично видобутих корисних копалин; базою обчислення роялті є вартість корисних копалин, що визначається відповідно до вимог податкового законодавства. Ставка роялті встановлюється в контракті, виходячи з економіки проекту за всіма видами корисних копалин, за винятком загальнопоширених корисних копалин і підземних вод (стаття 297 [4]).

Ставки роялті з вуглеводнів встановлюються за диференційованою шкалою як відсоток, визначений у залежності від обсягів видобутку по одному з двох наступних методів: або від обсягу накопиченої видобутку вуглеводнів за весь період діяльності, передбачений контрактом; або від рівня накопиченої видобутку за кожен окремий рік діяльності за контрактом. Адже досвід Республіки Казахстан свідчить про запровадження механізму справляння рентних платежів, виходячи з економіки проекту, та справляється на довготривалій основі (виходячи з принципів строку дії контракту). Проте українське податкове законодавство під час справляння рентних платежів не враховує ні економічної оцінки контракту, ні терміну його дії, тоді, як такий підхід сприяв би залученню довгострокових інвестицій та сприяв би перспективі розвитку усєї галузі. Першим свідченням несприятливого податкового клімату, що створено на сьогодні для оподаткування підприємств нафто- та газодобувної галузей є суттєве зменшення надходження іноземних інвестицій протягом січня 2011 року галузевими підприємствами, що належать до сфери управління Мінпаливенерго, за рахунок усіх джерел фінансування (лише 292,6 млн. грн., що на 19,5% менше відповідного показника 2010 року) [5].

Крім того, податковим законодавством Республіки Казахстан передбачено оподаткування податком за отримання надприбутків, де об'єктом оподаткування є сума чистого доходу

надрокористувача за кожним окремим контрактом за податковий період, за яким надрокористувачем отримана внутрішня норма прибутку вище 20 відсотків (стаття 306 [4]).

Але політика Республіки Казахстан спрямована на стимулювання національної видобувної та переробної галузей економіки, що забезпечують енергетичну безпеку країни, підтвердженням чого стало видання урядом Постанови Республіки Казахстан від 15 жовтня 2005 року, № 1036 „Про стягнення мита при вивезенні з митної території Республіки Казахстан сирової нафти і товарів, вироблених з нафти”, у редакції від 8 квітня 2008 року. Метою такого рішення стала стабілізація внутрішнього ринку сирової нафти і нафтопродуктів. Для компаній, що здійснюють продаж нафти на внутрішньому ринку країни, рівень податкових вилучень, у вигляді запровадження спеціальних податків, органами державної влади не передбачалось [6].

Вважаємо варто запровадити в Україні політику, спрямовану на обмеження експорту нафто- та енергопродуктів. Тільки за 2009 рік українськими нафто- та газодобувними підприємствами було експортовано 2130782,5 тис. долл. США, що складає 5,4 % від загальної структури всього експорту. Особливо це важливо враховуючи останню тенденцію зі збільшення рівня цін на нафтопродукти та природний газ, та їх недостатньої кількості для споживання на внутрішньому ринку. Такий крок перш за все сприятиме енергетичній безпеці країни, стабілізації політики щодо ціноутворення, вирівнюванню експортно-імпортного балансу країни; по-друге, сприяло поповненню Державного бюджету. Отже, на сьогодні при необхідних 40 млн. т сирової нафти щороку власний видобуток України становить лише 4-5 млн. т. Газова промисловість лише на 20-25 % задовольняє власні потреби країни [7].

Крім того, в Україні існують ще декілька проблем видобутку нафти, пов'язаних з тим, що понад 70% запасів нафти за критеріями рівня виснаження запасів, обводнення продукції, в'язкості, колекторських характеристик порід належать до категорії важковидобувних. Їх віднесено до низькопроникних колекторів, поклади багатопластові, з високою літологічною неоднорідністю як за площею, так і за товщиною продуктивних розрізів. Дві третини таких запасів зосереджено в покладах, що залягають на глибинах понад 2500 м, а в деяких випадках перевищує 5 000 м. Важко добувними є практично всі запаси родовищ Прикарпаття. Розроблення важковидобувних запасів нафти потребує застосування специфічних, наукоємних і високовитратних технологій та обладнання [8]. Важкі умови видобування нафти та рівень виснаження її запасів потребують додаткових коштів, які необхідно витратити українським підприємствам при видобуванні нафти. Такі геолого-технічні характеристики запасів покладів нафти в Україні значно збільшують потреби підприємств у капіталовкладеннях та збільшують собівартість видобутку нафти нафтогазовидобувними підприємствами України. Крім того, модернізація нафтового виробництва потрібна для забезпечення потреб держави в нафтопродуктах високої якості.

Перебудова підприємств нафтопереробної промисловості України повинна бути спрямована на поглиблення переробки нафти, зниження енерговитрат на її переробку з одночасним підвищенням конкурентоспроможності вітчизняних підприємств. Такого прогресу можна досягнути тільки шляхом докорінної реконструкції діючих і будівництва нових потужностей нафтопереробних заводів із застосуванням сучасних технологій і обладнання. Необхідною є і перебудова газодобувної промисловості. Тому, як у зв'язку зі старінням газопроводів і зношеністю обладнання нормовані втрати газу в газорозподільних мережах постійно підвищуються. Так, під час транспортування природного газу в газотранспортній системі щороку витрачається на роботу газоперекачувальних агрегатів 5,5 - 5,8 млрд. м³ газу, у газорозподільній мережі – 0,016 млрд. м³. [8].

Одним із шляхів вирішення цього питання є встановлення економічно обґрунтованого розміру рентних платежів залежно від різних гірничо-геологічних умов розробки родовищ та вартості економічного проекту. Притому найбільш концентрованими показниками сприятливості гірничо-геологічних умов для економічно вигідного видобутку нафти чи природного газу є: глибина залягання покладу нафти чи газу, яка обумовлює розмір капітальних витрат на буріння свердловин та експлуатаційні витрати видобутку вуглеводнів та орієнтовний обсяг видобутку нафти за цими місцезнаходженнями корисних копалин. А механізм визначення розміру рентних платежів за нафту, газ та газовий конденсат шляхом множення ставки рентної плати на обсяг видобутої за звітний податковий період сировини не передбачає диференційованого підходу визначення суми рентних платежів в залежності від геологічних характеристик

родовищ (глибина видобутку, добовий обсяг видобутку), і призводить до того, що підприємства, які мають більш рентабельні родовища, та, як наслідок, нижчу собівартість видобутку, сплачують рентну плату за 1 тону видобутої нафти чи газу в тому ж розмірі, що й підприємства, у яких собівартість видобутку є значно вищою. Отже, запропонований Податковим кодексом України недиференційований підхід призводить до зменшення капітальних вкладень на тих підприємствах, де вища собівартість видобутку нафти, що, у свою чергу, створює гальмівну тенденцію у видобутку. Запропонований механізм справляння рентної плати законом України „Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат” [3] є більш сприятливим для нафто- та газодобувної промисловості, адже він передбачав диференційовану шкалу оподаткування видобутку вищезгаданих корисних копалин, виходячи з середньої глибини свердловини родовищ та дебіту однієї експлуатаційної свердловини. Оподаткування глибоко добувних корисних копалин (понад 5000 м, взагалі не передбачалося). Тому, вважаємо, варто повернути норми попереднього нормативно-правового акта, що врегулював порядок справляння рентних платежів.

Окрім того, враховуючи те, що нафта та газ, належать до невідновлюваних природних ресурсів, виснаження яких, у процесі експлуатації родовищ, призводить до необхідності застосування спеціальних інструментів при оподаткуванні доходу від їх видобутку, з цієї причини в нафтогазовидобувній промисловості світу застосовується економічна рента, що є різницею між вартістю продукції та витратами на її видобування. До витрат зараховуються видатки на видобуток, геологорозвідування, буріння, а також галузева норма прибутку. Можна вважати, що економічна рента – є синонімом надприбутку і не може бути більшою за нього. Метою рентного платежу у всіх цивілізованих країнах є стягнення на користь держави частини надприбутку нафтовидобувних компаній. Зростання надприбутку можливе в результаті підвищення ціни на нафту (зменшення витрат, пов'язаних із видобутком та реалізацією нафти).

Цікавим є досвід більш розвинутих країн світу зі справляння рентних платежів. Так, у Франції, котра, як і Україна, не має значних запасів вуглеводнів, при визначенні розміру ренти (роялті) використовується шкала ставок, яка залежить від обсягів її видобутку: від 0% (при видобутку менше 1000 барелей/добу) до 12% (при видобутку понад 6000 барелей/добу). До того ж, у Франції, при обчисленні роялті із загальної вартості вираховуються всі витрати на видобування, транспортування, а також застосовується відстрочка податків. При цьому 50% надприбутку залишається в підприємства на продовження розвідувальних робіт. При визначенні розміру рентної плати (роялті) в США і Канаді також враховуються такі фактори, як продуктивність родовищ, свердловин; стадія розробки родовищ; ринкова ціна. Для більшості родовищ США нормативи роялті коливаються, в основному, у межах 0,5-12,5%. Для малодебітних свердловин (дебіт менше п'яти барелей на добу) і видобуванні із застосуванням нових методів підвищення віддачі свердловин передбачаються значні податкові пільги аж до відміни роялті [9]. Аналіз досвіду країн: Франції, США, Канади та Казахстану (особливості справляння рентної плати якого було досліджено раніше), ще раз підтверджують необхідність перегляду ставок рентної плати.

Крім того, враховуючи те, що орієнтована собівартість українського газу становить 180 долл. США, ставка рентної плати за видобутий газовий конденсат за одну тону становить 2141, 86 гривень., така ж ставка рентної плати і за одну тону нафти, видобутої з покладів на глибині до 5000 метрів. Можна зробити висновок, що формування ціни на нафту та газ здійснюється під впливом рентних платежів, які саме і призводять до суттєвого здороження їх вартості для кінцевого споживання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Податковий кодекс України [Текст]: від 2 грудня 2010 р., № № 2755–VI // Голос України. – 4 грудня 2010 р. – №№ 229–230 (4979–4980). – С. 4-63.
2. Борги підприємств ТКЕ за спожитий природний газ сягнули майже 5 млрд. грн. / [Електронний ресурс]: офіційний веб-сайт Міністерства палива та енергетики – Режим доступу: <http://mpe.kmu.gov.ua/fuel/control/uk/publish/article?art_id=190073&cat_id=35016>.

3. Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат / [Електронний ресурс]: закон України від 5 лютого 2004 р., № 1456-IV. – Режим доступу: <<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1456-15>>.
4. Податковий кодекс Республіки Казахстан / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://www.nalog.ru/html//MSMNO///kazakhstan.doc>>.
5. Інформаційна довідка про основні показники розвитку галузей паливно-енергетичного комплексу України за січень 2011 року / [Електронний ресурс]: офіційний веб-сайт Міністерства палива та енергетики. – Режим доступу: <http://mpe.kmu.gov.ua/fuel/control/uk/publish/article?art_id=190389&cat_id=35081>.
6. Про стягнення мита при вивезенні з митної території Республіки Казахстан сирової нафти і товарів, вироблених з нафти / [Електронний ресурс]: Постанова Республіки Казахстан від 15 жовтня 2005 році, № 1036 у редакції від 8 квітня 2008 року. – Режим доступу: <http://ukrexport.gov.ua/ukr/torg_obmegennja/kaz/3772.html>.
7. Паливно-енергетичний комплекс України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://toplutsk.com/articles-article_98.html>.
8. Стратегія розвитку нафтогазової промисловості [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://www.energo.uz.ua/pers/Strategi3.html>>.
9. Княжанський В. Видобутку потрібні не гальма, а прискорювач: фахівці пропонують альтернативний підхід до обчислення рентної плати [Електронний ресурс]: Газета «День». – № 216. – 23 листопада 2005 року. – Режим доступу: <<http://www.day.kiev.ua/290619?idsource=153063&mainlang=ukr>>.

УДК 342.95:351.741

ПОЛІТИЧНА ВОЛЯ ДО БОРТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ: ЮРИДИЧНИЙ АСПЕКТ

Заброда Д.Г., к.ю.н., доцент

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Сформульовано поняття політичної волі суб'єктів публічної влади в Україні щодо боротьби з корупцією. Визначено юридичний зміст цієї категорії. Розглянуто способи її закріплення у законодавстві України.

Ключові слова: політична воля, державна антикорупційна політика, протидія корупції.

Заброда Д.Г. ПОЛИТИЧЕСКАЯ ВОЛЯ К БОРЬБЕ С КОРРУПЦИЕЙ КАК СОСТАВЛЯЮЩАЯ ГОСУДАРСТВЕННОЙ АНТИКОРУПЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ: ЮРИДИЧЕСКИЙ АСПЕКТ / Днепропетровский государственный университет внутренних дел, Украина

Сформулировано понятие политической воли субъектов публичной власти в Украине по борьбе с коррупцией. Определен юридический смысл этой категории. Рассмотрены способы ее закрепления в законодательстве Украины.

Ключевые слова: политическая воля, государственная антикоррупционная политика, противодействие коррупции.

Zabroda D.G. POLITICAL WILL TO STRUGGLE AGAINST CORRUPTION AS THE COMPONENT OF THE STATE ANTICORRUPTION POLICY (POLITICS): LEGAL ASPECT / Dnepropetrovsk state university of internal affairs, Ukraine

The notion of political will of public power entities in Ukraine to fight corruption. Certain legal meaning of this category. Consider ways to consolidate the legislation of Ukraine.

Key words: political will, public corruption policies, combating corruption.

Розвиток України як сучасної європейської держави, організація якої базується на демократичних засадах й пріоритетному визнанні прав і свобод людини найвищою соціальною цінністю, передбачає побудову такої системи відносин «влада-людина», за якою перша